

IZPOD DEŽNIKA

Benedikt Valant, 1. c

Glasilo OŠ Janka Padežnika Maribor, leto 9, št. 4, junij 2018

UVODNA BESEDA

V svežini zgodnjega jutra nas prebuja sladek vonj lip, narava se prebuja in sonce nam vošči dober dan. Vse spominja na otroštvo, na dni, ko smo tudi mi kot otroci čakali na spričevalo, na zadnji dan pouka, počitnice...Korak za korakom odhajajo eni in prihajajo drugi otroci. Vsakemu izmed njih se odpira nova pot. Od enih se poslavljamo, drugim izrekamo dobrodošlico. Nasmejani obrazi, polni pričakovanj.

Za nami je leto, polno zanimivih dogodkov, o katerih pričajo tudi besedila v našem časopisu. Tokrat spletnem, saj tudi mi želimo korakati s trendi. Pred nami pa je leto, polno izzivov in novosti, saj se bo začela dolgo pričakovana investicija, a o tem bomo nekaj več povedali v naslednjem šolskem letu.

Do takrat se prepustimo poletnemu sanjarjenju, igri in zasluženemu počitku.

Koraljka Čeh, urednica

DOMIŠLJIJA

Domišljija je kot potovanje v čas,

ki še ne obstaja.

Domišljija je misel,

ki med nami ostaja.

Domišljija je kot drevo sreče,

čarobno, drhteče.

Domišljija se v nebo dviga,

včasih pade na list

in nastane knjiga.

Knjige so darila,

ki so meni mila.

Še posebej tiste,

ki jih piše domišljija.

Pia Ravter, 5.b

POTOVANJE

Potovanje so res

lepe sanje.

Ko se zbudiš,

domišljijo dobiš.

Ko spiš,

domišljije ne izgubiš,

saj domišljija je del sanj.

Ko potuješ skozi sanje,

bi drugi kar skočili vanje.

Če se želiš sprostiti,

potuj,

a ne hiti!

Ajda Potecin, 5. b

BRALNI MARATON

Kot že mnogo prejšnjih let smo se tudi to leto določeni učenci, ki smo zapisali izvirne pesmi na prav posebno temo, udeležili Bralnega maratona. Seveda pa kot že ime pove, nismo tekli s knjigami v rokah, temveč pred množico, polno zanimanja, zrecitali svoje lastne pesmi, ki so to leto bile zapisane na temo Potujmo skupaj. Bralni maraton pa se je kot že vsa leta odvijal med Tednom mobilnosti, saj je bil ta teden kot nalašč, da otroci izrazimo svoj talent. Tako smo se v sredo, 20.7.2017, z našo knjižničarko odpravili v mesto, na trg Leona Štuklja. Že na poti na cilj smo vse živčne ponavljale besedilo, a ko smo prispeli, smo zagotovo vse dobile metuljčke v trebuih, kot že dolgo ne. Nastopale smo med prvimi, zato smo bile še posebej na trnih. Kmalu je voditeljica izrekla naša imena in že smo se vse tri stale na odru. Globoko smo dihale ter se bale, da bomo zamočile, vendar že, ko smo spregovorile prvo besedo, smo ugotovile, da je bil ves strah odveč. Na odru smo doživeto končale naše pesmi, na koncu pa so nas nagradili tudi s knjigo. Bralni maraton je res nepozaben trenutek, še posebej, ko ti ljudje zaploskajo. Poskusite napisati pesem še vi, verjemite, ne bo vam žal!

Živa Petrič, 6.b

EVROPSKI DAN JEZIKOV

V torek, 26.9.2017, smo 5.razredi imeli kulturni dan na temo jezikov. Obiskali so nas vrtčevski otroci s katerimi smo delili znanje angleščine in nemščine. Naučili smo jih šteti do pet in kako se izgovorijo imena barv v angleškem in nemškem jeziku. Po zaključenem delu so vrtčevski otroci odšli na zaslužno malico, mi pa smo nadaljevali s kulturnim dnevom.

Anja Koritnik, 5.b

INTERESNA DEJAVNOST - FOLKLORA

Folklor je ljudski ples. Naša folklorna skupina se ima na vajah zelo lepo in razigrano. Igramo se veliko iger za razmišljanje, orientacijo na odru, gibanje ter se med tem zabavamo. Smo sproščeni in ni tako, kot pri navadnem pouku. Pri uri folklore spoznamo različne plesne in veliko ljudskih pesmi. V letošnjem šolskem letu smo se spopadali s PODRAVSKIMI PLESI, v katerih je ples v trojkah. S plesom se bomo predstavili na zaključni prireditvi v mesecu juniju. Želimo si, da bi se naši skupini pridružilo več fantov, da bi se ojunčili in zaplesali z nami, dekleti.

Tamara Škafar Vogrin

VELIK USPEH NAŠIH RAZISKOVALCEV V PROJEKTU "MLADI ZA NAPREDEK MARIBORA 2018"

V sredo, 4. 4. 2018, je bila v Narodnem domu v Mariboru svečana razglasitev rezultatov letošnjega srečanja projekta »Mladi za napredek Maribora«.

Naši raziskovalci so se tudi letos odlično odrezali, saj je naša šola izbrana za **NAJ ŠOLO RAZISKOVALCEV 2018**.

K temu uspehu so pripomogli naši raziskovalci:

	DOSEŽENO PRIZNANJE	NASLOV NALOGE / RAZISKOVALNO PODROČJE	AVTORJI	MENTORJI
1.	SREBRNO	Svetlobna onesnaženost na območju Studenci občine Maribor (GEOGRAFIJA)	DEJA VINDER, TEJA ZALOKAR	Lana Matjašič Filipič, Andreja Mirt
2.	SREBRNO	Mesto pod mestom (NARAVNA IN KULTURNA DEDIŠČINA)	GAJ BORŠIČ, ALJOŠA GOLOB	Andreja Lorenci, Stanka Smojver
3.	SREBRNO	Vpliv uspešnih rezultatov slovenskih članskih športnih reprezentanc na povečano vključevanje otrok v posamezna športna društva (ŠPORT)	TIMOTEJ BELŠAK, BRINA GALUF	Davor Bozovičar, Mateja Slana Mesarič
4.	SREBRNO	Odkrivanje barvne slepote pri predšolskih otrocih (ZDRAVSTVO)	LARA MAVRIČ, TEJA VREČKO	Julijana Djaković, Mateja Slana Mesarič
5.	SREBRNO	Zarobljena pamet – frazemi v Levstikovem Martinu Krpanu (SLOVENSKI JEZIK)	LIA KETIŠ, ZALA MESARIČ	Vesna Dobaj, Andreja Krstič

6.	SREBRNO	Nim (MATEMATIKA)	SARA VOLGEMUT, ŽIVA ŽURGA	Mateja Mesarič, Suzana Mavrič	Slana Tomšič
7.	BRONASTO	Jaz nisem nora, samo moja stvarnost je drugačna od tvoje (Lewis Carroll, Alica v čudežni deželi) Primerjava vrednot med učenci, starši in učitelji (PSIHOLOGIJA)	ANA PLAVČAK, LIA ŽUNEC	Mateja Mesarič, Suzana Mavrič	Slana Tomšič

IZJEMEN USPEH NA 52. SREČANJU MLADIH RAZISKOVALCEV SLOVENIJE

Letos je potekalo že 52. Srečanje mladih raziskovalcev Slovenije. Prijavljenih je bilo več kot 500 raziskovalnih nalog na dvajsetih različnih področjih.

Naša šola je imela kar pet uvrščenih nalog na državno srečanje mladih raziskovalcev.

1. Izjemen uspeh sta dosegla devetošolca **Gaj Boršič** in **Aljoša Golob** za nalogo z naslovom »Mesto pod mestom« (mentorici Andreja Lorenci in Stanka Smojver), saj sta dosegla **prvo mesto** in **ZLATO PRIZNANJE**.

Odlično so se izkazali še naslednji raziskovalci:

2. **Lara Mavrič** in **Teja Vrečko** sta za inovacijski projekt »Odkrivanje barvne slepote pri predšolskih otrocih« (mentorici Julijana Djaković in Mateja Slana Mesarič) dosegli **SREBRNO PRIZNANJE**.
3. **Timotej Belšak** in **Brina Galuf** sta za nalogo »Vpliv uspešnih rezultatov slovenskih članskih športnih reprezentanc na povečano vključevanje otrok v posamezna športna društva« prav tako dosegla **SREBRNO PRIZNANJE**.
4. **Lia Ketiš** in **Zala Mesarič** sta za nalogo z naslovom »Zarobljena pamet Frazemi v Levstikovem Martinu Krpanu« (mentorici Vesna Dobaj in Andreja Krstič) dosegli **BRONASTO PRIZNANJE**.
5. **Deja Vinder** in **Teja Zalokar** sta za nalogo »Svetlobna onesnaženost na območju Studenci občine Maribor« (mentorici Lana Matjašič Filipič in Andreja Mirt) prav tako dosegli **BRONASTO PRIZNANJE**.

Gaj in Aljoša sta se 9. 6. 2018 v Cankarjevem domu v Ljubljani udeležila svečane prireditve v čast najuspešnejšim mladim talentom Slovenije.

OTROKOM PRIJAZNO UNICEFOVO MESTO MARIBOR

V okviru likovnega natečaja »**Otrokom prijazno Unicefovo mesto Maribor**« in v sodelovanju s Pedagoško fakulteto Maribor so učenci **Zarja Krajnc**, 2.b, **Luka Goropecvšek**, 2.b, **Aleksander Strelec**, 2.b, **Iza Taškar Beloglavec**, 3.b in **Matija Hostnik**, 3.b z avtorskimi likovnimi deli soustvarjali razstavo v **Toyami na Japonskem**. Za sodelovanje so prejeli mednarodni certifikat o sodelovanju. Ob uspehu jim iskreno čestitam.

Nina Malajner

NARAVOSLOVNI DAN - IZLET V BOTANIČNI VRT

V petek, 29. septembra, smo se učenci 6. razredov odpravili na izlet v Botanični vrt, v Pivolo. Izlet je bil organiziran na naravoslovni dan, da si bi učenci lažje predstavljali življenjsko okolje, zgradbo ter rast rastlin. Ob prihodu sta nas pričakala dva prijazna vodiča. Razdelili smo se po razredih in dobili zanimive učne liste. Videli smo lepe travnike in tudi razgled je bil čudovit. Vodička nam je skoraj vsako rastlino predstavila, zato smo se ta dan naučili ogromno novega. Videli smo vse: od smrek in jelk do bršljana in lokvanjev. Tam pa niso bile samo rastline, temveč tudi živali. Srečali smo ogromno ptic pa tudi žabo. Ta dan bo za nas zagotovo za vsaj nekaj časa ostal nepozaben. Lepo se je bilo po dolgem času končno sprehoditi po velikih travnikih, hribih in opazovati čudeže narave.

Živa Petrič, 6.b

SPREJEMAMO PRVOŠOLCE

V začetku oktobra je na naši šoli potekala prireditev, na kateri smo sprejeli prvošolce v šolsko skupnost. Vsak učenec je prejel listino in kartico, na kateri sta bila njegovo ime in priimek. Na izkaznici je bila tudi fotografija učenca. Učenci, ki so lansko leto hodili k izbirnemu predmetu umetnost, so pripravili plesno predstavo z naslovom, : »Od Afrike do latinske Amerike.« Bilo je zanimivo.

Lara Mavrič, 8.a

PRIMI ME ZA ROKO

Primi me za roko, odpotujva v daljno Afriko,
najdiva še več ljudi in odletiva še v snežne dni,
spakiraj topla oblačila, saj v Sibiriji zima ni prav nič kaj mila.

Najdiva še več ljudi in odhitiva v Kanado s sanmi,
tam igrala bova hokej in tudi drsala za tri!

Nato pa sedeva v limuzino in po dolgem času končno prideva v Argentino.

Zaplešiva še enkrat tango, zberiva ljudi in potem se napotimo tja, kjer nikdar še nismo bili:
seveda, to so Italija, Francija, Švedska, Japonska in marsikaj bi še lahko naštela,
ampak, veste kaj...

Potovanje je prav res zabavno, vožnja ne preveč, vendar,
če si s prijatelji, nič od tega ti ne bo odveč.

Živa Petrič, 6.a

OBISKALA ME JE ČAROVNICA

Pred dvajsetimi leti sem se zbudila. Bila je polnoč. Zagledala sem čudno velik obraz. Bil je tako velik, da je komaj prišel skozi okno. Bila je čarovnica! Imela je grozne rdeče oči, špičast nos, velik trebuh in zelo staro metlo. Skoraj je padla z nje. Stopila je z metle in začela žonglirati! Rekla je: »Zdravo, Nika, kaj bova delali?« Stisnila sem svojo plišasto igračo, tako me je bilo strah. To je opazila. Pomirila me je: »Ne boj se me. Jaz sem zabavna čarovnica! Greva letet?« je vprašala. Odgovorila sem: »Če lahko, greva!« In že sva odleteli skozi okno. Leteli sva čez strehe, jezera in ulice. Čez nekaj časa sem zaspala. Ko sva prispeli, me je zbudila. Pomela sem si oči in začudeno vprašala: »Kje pa sva?«. »V mestu čarovnic, ki se imenuje Konfetica. Poimenovali so ga po meni,« mi je odgovorila. Bilo je zelo nenavadno. Tam so bile same čaravnice. Ene so bile debele, druge suhe in tako naprej. Vse, kar so si zaželele, so si pričarale. Nato pa sva zagledale plakat. Na njem je pisalo: Iščemo nekoga, ki bi bil v cirkusu klovn. Pokličite na številko: na10ni7al5. Hitro sem iz žepa potegnila telefon. A ko sem ga hotela vklopiti, me je tako močno stresel, da mi je nastala grozno velika rdeča pika. Na srečo pa sem imela pri sebi obliž. Na plakatu sva še videli en napis. Na njem je pisalo: Ta cirkus je 12 metrov na levi strani od čarovniške cerkve. Pohiteli sva do cirkusa in se hitro vpisali vanj. Čez nekaj časa je prišel vodja cirkusa in dejal: »Pridita v mojo sobo, v kateri mi bosta pokazali, kaj znata.« Ko smo prispeli, sva tam zagledali blazine, drog, vrv po kateri lahko hodiš in tako naprej. Rekel je: »Zdaj pa začnita vaditi. Ko bosta pripravljene, mi bosta to pokazali. Na koncu bom odločil, kdo bo klovn.« Ko sva zvadili, sva to pokazali še vodji cirkusa. Povedal je, da sva midve klovna. Izvedeli sva, da bo kmalu predstava. Po predstavi sva postali zvezdi. Potem pa sem se zatresla in že sem odletela v svojo sobo. Za menoj pa je priletela slika mene in Konfetice. Nato pa sem se pokrila in zaspala. V deželi čarovnic pa je takrat, ko sem zaspala, počil lonec in pravljice je konec.

Nika Bokan, 2.b

ŠOLA V NARAVI (8. RAZRED)

Osmi razredi smo se odpravili v Radence ob Kolpi. Ko smo prispeli v dom, nam je gospod Miro razložil pravila bivanja. Po kosilu se je naša skupina najprej odpravila na obisk kmetije, ki je ena izmed dobaviteljev za projekt Shema šolskega sadja in zelenjave. Poizkusili smo tudi tri vrste domače paprike in paradižnik. Rumena paprika ni imela okusa, zelena bolj vodenega, rdeča pa sladkastega. Ste vedeli, da je v enem litru kečapa samo 1,5-% paradižnika? Nato smo se odpravili na vožnjo s kanuji. Bilo je zanimivo in naporno hkrati. Ena skupina je imela nekaj »vodnih« težav, zato so se vrnili premočeni. Večer smo nadaljevali ognjeno in okusno. Dobesedno, saj smo ob ognju (zunaj) pekli hrenovke. Prva noč ni bila ravno mirna. Večina ni mogla spati, zato se je pogovarjala. Zjutraj je na žalost sledila jutranja telovadba. Večinoma tek. Kasneje smo izdelovali belokranjske pisanke. Ugotovili smo, da zato potrebuješ veliko potrpljenja ter da pisanje z voskom ni tako preprosto. Nastali so čudoviti izdelki. Po malici smo se v skupinah spustili raziskovati Radence ob Kolpi. Bilo je zanimivo in poučno, saj smo kraj raziskovali s pomočjo spletne aplikacije CŠOD Misija. Po kosilu smo se odpravili pogledat ter raziskovat živali v Kolpi. Ujeli smo tudi potočne rake, ki jih tam že dolgo niso videli. Ugotovili smo, da je Kolpa zmerno čista voda (primerna za kopanje, ampak ne v tem letnem času). Po večerji je sledila izjemno napeta tekma v odbojki. Igrali so moji sošolci in sosošolci proti učencem iz OŠ Simona Gregorčiča iz Doline (Trst). Naši so se zelo borili, vendar so obe tekmi izgubili. Potem so zaigrali še par tekem v mešanih skupinah. Kasneje smo napeto spremljali tekmo v ligi prvakov.

Tretji dan nas je večina na vse zgodaj zjutraj zamudila na telovadbo. Zato so nekateri dobili kazen (tek). Po zajtrku nas je čakal dolg pohod. Večino časa smo hodili ob Kolpi. Tako smo lahko opazovali čudovito prelivanje barv na svetlobi. Iz svetlo zelene je prešla barva v zeleno turkizno, ki se je prelivala v modro turkizno, ta pa v temno smaragdno. Pot je bila zabavna, saj smo si krajšali čas s pogovarjanjem. Vsaj meni je čas minil zelo hitro. Ogledali smo si tudi jamo, v kateri smo videli majhne ljubke netopirje, velikega netopirja in pajke. V jami je bil v eni sobi prečudovit most, ki ga je zgradila narava. Kasneje smo pekli hrenovke na ognju. Čakala nas je še samo pot domov. Po kosilu smo pekli okusno belokranjsko pogačo (ki smo jo zvečer pojedli do zadnje drobtinice). Spoznali smo tudi kačo Newton, ki je precej prijazna, čeprav si je nisem upala prijeti, ker se zelo bojim kač. Ko smo dobili nazaj telefone (končno), nas je večina takoj pogledala vsa sporočila in ogenjčke. Igrali smo tudi pingpong in igre z žogo. Po večerji smo šli na nočni pohod. Spoznali smo dvaindevetdesetletno gospo, ki ji pravijo Teta Rozi. Njena življenjska zgodba je izjemno tragična. Izgubila je brate, sestre, prejšnje leto pa tudi sina. Pomislite, da mora lastna mama pokopati svojega sina, ki je ravno prišel v penzijo. Mož jo je v preteklosti tudi zapustil, zato je morala za invalidno sestro ter mamo in sina skrbeti sama. Veliko je morala pretrpeti, pa je še vedno zelo vitalna. Pri njeni zgodbi sem skoraj zajokala. Sledila je še pot nazaj. Naslednji dan nas je navsezgodaj zjutraj zbudila rok pesem Thunder. Res nismo mogli zamuditi na telovadbo. Po zajtrku smo hiteli pripravljat presenečenje za učiteljičin rojstni dan. Ko je

vstopila v avlo, smo nanjo vrgli pet balonov ter zapeli pesem Vse najboljše. Dali smo ji tudi voščilnico. Potem smo se spet razdelili v dve ekipi. Ekipa, v kateri sem bila jaz, je odšla najprej na lokostrelstvo. Izgubili smo eno puščico, drugače pa nam je šlo precej dobro. Imeli smo tudi lokostrelsko tekmovanje. Pred malico sta nas obiskali ravnateljica in pedagoginja. Kasneje smo odšli na vožnjo s kanuji. Tam smo se zelo zabavali. Po kosilu so nas čakale še naloge o vremenu in orientacijski tek. Bilo je naporno, vendar zabavno. Ko si v družbi prijateljev, je vse lažje in zabavno ali kot govori pesem: »Za prijatelje si je treba čas vzeti (...).« Po večerji nas je čakala težko pričakovana predstavitev sob. Vse sobe (tudi tistih iz Trsta) so morale pripraviti kratek nastop. Bilo je zelo smešno. Pred nami je stala odločitev, kaj želimo početi med večerno animacijo. Lahko smo bili zunaj ali pa plesali in se zabavali noter. S prijateljicami smo odšle ven. Tam smo spoznale prijazno punco iz Trsta.

Kasneje so nas spustili na zabavo, za katero nam je bilo žal, da se nismo odločile že prej. Bilo je sproščujoče se malce »znoret«. Na žalost se je po mnenju vseh zabava prehitro končala. Vsi smo želeli še malo uživati, vendar na žalost ni šlo. Peti dan nismo imeli telovadbe, ker smo pakirali in pospravljali sobe. Ko je bilo vse pospravljeno in ko smo pojedli zajtrk, je skupina v kateri sem bila šla na plezanje. Skoraj vsi so prišli na vrh. Nekaterim je uspelo celo z zaprtimi očmi. Po malici smo še malo streljali z lokom. Bilo je zabavno, saj sem se s tem sprostita. Sledilo je še kosilo in podelitev priznanj. Približno ob petih popoldne smo se vrnili v Maribor.

Lara Mavrič, 8.a

JEŠT

Želimo si, da bi učenci med šolanjem na naši šoli pridobili veliko novih znanj in veščin. Zato smo se vključili v projekt Jeziki štejejo, v okvirju katerega vključujemo tuje jezike v vsakodnevni pouk raznih predmetov, prav tako pa smo organizirali tržnice znanja, na katerih so učence nagovorili naravni govorniki. Učenci so spoznavali francoski, japonski, ruski, poljski in hrvaški jezik ter se naučili veliko zanimivega o njihovi kulturi, prehrani in tradiciji.

Koraljka Čeh

LENOBA

Lenoba se včasih prikrade v mojo sobo kljub temu, da imam na vratih napisano LENOBI VSTOP PREPOVEDAN! Ko se prikrade v mojo sobo, se mi takoj pridruži v postelji. Z lenobo delava ljubi nič. To pomeni opazovanje nedokončane naloge, polne koše za smeti, neošiljene barvice, razmetano sobo in še več. V glavnem pri nama je res zanimivo. Nič se nama ne da. Ampak v nepričakovanem in neprimernem trenutku nama mama da nalogo, da vsaj odneseva svoje smeti. Seveda tega ne narediva. Čakava in čakava. Minilo je že nekaj ur in pozabila sva kaj sploh morava narediti. Naenkrat vidim svojo mamo v sobi. Takrat se vse spremeni, lenoba izgine in jaz dobim kazen. *Andrej Štok, 5. a*

PRAVLJIČNO JUTRO V ROTOVŠKI KNJIŽNICI

V sredo, 15. novembra 2017, smo se z interesno dejavnostjo Mediji odpravili v Rotovško knjižnico na Pravljično jutro. Knjižnica je izvedla že sedemnajst dogodkov Pravljičnega jutra. Ta, ki smo ga obiskali, je nosil naslov V zavetju izročila, v dotiku z odrom. Dogodek se je raztezal čez dva dni in vključeval štiri dogodke ter gostil priznanega avtorja, ustvarjalca, režiserja Chrisa Cooperja iz Velike Britanije. Dogodek je poleg Cooperja gostil še pravljicarje Mariborske knjižnice: Lea Hedi, Robert Kereži, Agica Kovše, Viktor Meglič, Milada Kalezič in Mojca Simonič, igralci drame SNG Maribor in glasbeni gostje: Blaž Korez in bobnarji Plesne izbe Maribor, Asja Grauf. Namen dogodka je bil, da ne glede na to, koliko si star, nikoli nisi prestar za pravljice. Slišali smo veliko zanimivih, humorističnih pravljic in z veseljem bi še kdaj obiskali ta dogodek. *Ela Cerar, 6. a in Živa Petrič, 6. b*

SRCE

Ko začne srce biti,
je občutek, kot da bi nehal dežek liti,
takrat se nasmejiš
in v tisti sekundi vse probleme izgubiš.

Ko srce zagleda nekaj, kar mu je všeč,
v trebuhu se pojavijo metuljčki,
všeč mu ni nič več,
misli le na tisto reč.

Ko srce to reč izgubi,
Je, kot da tavaš v temi,
sam osamljen si vse dni
in sreče več moč najti ni.

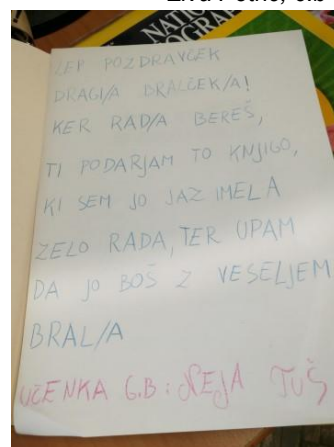
Ko srce se ustavi,
nič več ni videti v daljavi,
tema prekrije tvoje oči
in tam novo srce se rodi.

Živa Petrič, 6.b

KNJIŽNIČNA ČAJANKA

V sredo, 4. 10. 2017, smo se učenci, ki jih branje še posebej zanima, imeli priložnost družiti na knjižnični čajanki. Trajala je od 15.00 pa vse do 17.00 ure. Starejše učenke smo se dobile v razredu blizu knjižnice ter knjižničarki pomagale pri pripravah. Veliko časa smo čakale ter se sladkale s piškoti in čajem, nato pa so končno začeli prihajati obiskovalci. To so bili mlajši učenci, od 1. pa do 5. razreda. Skupaj smo narisali nekaj kazalk in risbic oz. sporočilc, ki so jih nato učenci vstavili v knjige, ki so jih prinesli, saj so jih bili pripravljene podariti. Knjižnična čajanka je bila kot nalašč, da smo se z mlajšimi lahko pogovorili ter ugotovili, kaj jih še posebej zanima in kako jim gre v šoli. Prebrali smo tudi veliko pravljic, izbrale smo prav tiste, ki bi učenke najbolj navdušile. Medtem, ko smo se otroci družili v razredu, pa so tisti dan tudi starši imeli priložnost, da si v šolski knjižnici izberejo in sposodijo kakšno knjigo. Knjižnična čajanka se je tako izkazala za zelo zanimivo in zabavno izkušnjo, prav prijetno se je bilo družiti in pogovarjati z učenci šole, s katerimi sicer nimamo stika.

Živa Petrič, 6.b

NOČ ČAROVNIC IN DAN REFORMACIJE

Medtem ko uživamo v krompirjevih počitnicah in se prepuščamo barvam ter čudesom jeseni, 31. oktobra praznujemo kar dva praznika, in sicer dan reformacije ter noč čarovnic. Noč čarovnic je praznik zgolj za zabavo ljudi in izhaja iz Amerike. Tam prebivalci noč čarovnic praznujejo na enak način, kot mi praznujemo pust. Navade ob noči čarovnic pri nas pa so: izrezovanje srhljivih izrazov iz buč, okraševanje hiše z raznimi nalepkami in izdelovanje dekoracije (najpopularnejši motivi so buče, duhovi in okostnjaki), pripravljanje različnih sladk, ki spominjajo na strašljive prej naštete like in igranje grozljivih iger (Bloody Marry, klicanje duhov,...). Stara legenda, ki govori o nastanku noči čarovnic pa govori o dekletu, ki je bilo obsojeno čarovništva zaradi tihotapljenja na pokopališča sredi noči in izrezovanja izrazov iz ukradenih buč. Obsodili so jo na smrt, vendar je zadnjo noč v zaporu pred svojim koncem izginila. Pravijo, da še vedno tava naokoli in išče duše ljudi, ki so ji zadali to grozno usodo. Tako naj bi prav zaradi tega oblikovali obraze iz buč in jih postavljali pred hišo, da bi čaravnica videla, da ji nočemo hudega.

Glede dneva reformacije pa je čisto drugače. Na ta dan praznujemo rojstvo slovenskega knjižnega jezika. Primož Trubar je na ta dan, leta 1550, zapisal oziroma izdal prvo slovensko knjigo z naslovom Katekizem in je bila prva slovenska tiskana knjiga sploh. S tem se spomnimo, da je ravno ta dogodek pozneje za Slovence postal odlično sredstvo pri oblikovanju slovenske narodne zavesti.

Živa Petrič, 6.b in Vida Vinder, 6.a

KNJIŽNI SEJEM

24. 11. smo se učenke, ki obiskujemo ID Mediji, odpravile na že tradicionalni knjižni sejem v Ljubljano. Že navsezgodaj zjutraj nas je vlak odpeljal do prestolnice. Nato smo se peš odpravile vse do Cankarjevega doma. Tam smo si ogledale predstavo Nika Škrleca; Naj gre vse v π (pi) ali kako sem si zapomnil 3141 decimalk. Predstavil nam je svet števila π (pi) in kako si lažje zapomnimo decimalke. Nik nas je s svojo predstavo popeljal v čudežni svet, ki je lahko v vsakemu od nas, to je svet, v katerem je vsakdo le številka. Skozi zgodbo, v kateri je vsak predmet, človek ali rastlina število, smo spoznali π (pi). To ni le število, ki se ga naučiš na pamet, ampak je število, kot na primer naša bančna pin koda, kot naša matična številka, kot.....

Naš izlet se je nadaljeval po poteh med knjigami. Na desetine založb je prodajalo največje uspešnice po ugodnih sejemskih cenah. Tako so bile knjige znižane tudi na polovico prvotne cene. Knjige so zase lahko našli tako mlajši otroci kot mladina in odrasli.

Preostali obiskovalci prestolnice pa knjižnega sejma prav tako niso mogli zgrešiti. Ljubljana je bila namreč odeta v plakate z Martinom Krpanom, ki pa je tokrat zraven sekire imel v roki tudi knjigo.

Neja Tuš, 6.b

BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR

Božično vzdušje sta nam letos že pričarala Miklavž in sneg, za pravi vstop v božični mesec december pa je bil letos ponovno zadolžen božično-novoletni bazar. Učenci smo na tehničnem dnevu ves dan izdelovali izdelke, namenjene prodaji. Družili smo se v naši čajnici, ob čaju in palačinkah. Seveda smo ves čas uživali ob druženju, dobri glasbi, prodajanju ter kupovanju božičnih izdelkov. To je namreč dan, ko se učenci, starši in učitelji družijo in skupaj pozdravljajo december in bližajoče se praznike. Na bazarju je bilo moč kupiti voščilnice, plišaste igrače, volnene kapice in ostale izdelke iz blaga, pa tudi domače kekse, izdelke iz medu (sveče, med...) lesene in glinene umetnine ter tudi prava pravcata drevesca.

Neja Tuš, 5.b

PREDBOŽIČNI IZLET V CELOVEC

V soboto, 9. decembra 2017, smo se odpravili na predbožični izlet v Avstrijo. V Celovcu, glavnem mestu avstrijske Koroške, smo se odpravili v miniaturni svet ob Vrbskem jezeru, v Minimundus. V t.i. doživljajskem svetu, ki se nahaja na površini 1.500 m², smo izvedeli veliko zanimivosti o našem planetu. Učenci so si oblikovali lasten risani film, posneli »selfie«, se ustavili ob kolesu časa, izkopavali diplodoka, se vozili po toboganu, si ogledali Pariz iz vrha Eifflovega stolpa in še več.

S kratko vožnjo s panoramskim vlakcem smo pot nadaljevali do vzhodnega dela zaliva Vrbskega jezera, kjer je gostil t.i. božični cirkus. V enourni predstavi nam je pet akrobatov prikazalo čudovito božično zgodbo, ki so jo začinili z mnogimi akrobatskimi točkami. Polni zadovoljstva in z nasmehom smo zapuščali cirkuški šotor in zunaj nas je v žarometu luči pričakalo Vrbsko jezero.

Pot smo nadaljevali do kraja Poreče, kjer smo čas preživeli ob kulinarčnih dobrotah na božičnem sejmu.

V poznem večernem času smo se vrnili na Studence.

Stanka Emeršič

ZIMOVANJE NA TREH KRALJIH

Tudi letošnje zimo so se učenci od 1. do 5. razreda odpravili na zimovanje. Na Treh kraljih smo preživeli nepozabne dni v času od 5. 2. 2018 do 9. 2. 2018.

Gre za obliko nadstandardne dejavnosti, ki jo OŠ Janka Padežnika ponuja že deveto leto, saj izkušnje preteklih let predstavljajo trden temelj in željo po ponovni izvedbi šole v naravi, s poudarkom na smučanju, sankanju, pohodništvu. Zimovanje je kompleksna dejavnost, s katero uresničujemo nekatere cilje, ki jih v šoli ne moremo, in hkrati izvajamo vse tiste, ki so načrtovani za nemoteno delo v razredu.

Tokrat nam je narava postregla s pravo zimsko pravljico. Debela snežna odeja nam je omogočala prijetno in varno smuko na naravnem snegu. Po vseh opravljenih načrtovanih dejavnostih smo čas preživljali na sankališču ob hotelu, kjer smo se prav vsi predajali nagajivim snežnim radostim, čas pred spanjem pa namenili nočnim pohodom. Slednji so imeli svoj čar predvsem zaradi »gazenja« po snegu in opazovanja zvezd.

Kljub virusom, ki so posameznikom prekrižali načrte in so morali odpovedati ali pa prečasnno zapustiti kraj dogajanja, smo več kot uspešno izpeljali še eno zimovanje. Ne le spretnosti, veščine, znanja temveč predvsem pozitivni odnosi, spoštovanje, solidarnost, ki smo jih razvijali in krepili v času druženja, največ štejejo. Vsi mentorji smo ponosni na svoje »Padežnikovce«, ki iz leta v leto dokazujejo, da so kos takšnim preizkušnjam.

Nina Malajner

UNESCO

Kot UNESCO šola smo tekom šolskega leta izvedli številne aktivnosti, ki smo si jih zadali z letnim delovnim načrtom. Tako smo sodelovali v različnih projektih, obeležili pomembne mednarodne UNESCO dneve, sledili prioritetnim temam UNESCO ASP mreže ter vsem štirim Dolorsovim stebrom, spodbujali solidarnost in prostovoljstvo, se povezovali z lokalno skupnostjo... V letošnjem šolskem letu je na naši šoli potekal tudi pilotski projekt Skupaj pod dežnikom, ki se je uspešno zaključil v sredo, 21. 2. 2018.

Cilj projekta je bil, da učenci pridobivajo znanje in spretnosti, ki so potrebni za spodbujanje trajnostnega razvoja (spoštovanje kulturne raznolikosti, spodbujanje kulture miru in nenasilja, krepitev strpnosti do različnih ver, kultur, priseljencev). Na šoli imamo kar nekaj učencev priseljencev. Tekom šolskega leta so učenci priseljenci iz vsakega razreda sošolcem predstavili svojo domovino, vero, kulturo. Sošolce so naučili tudi nekaj besed v njihovem maternem jeziku. Povedali so, kako so se počutili, ko so prvič prestopili prag naše šole, ter iskreno spregovorili, kako se počutijo. Skupaj s sošolci so naredili načrt, kako bi se lahko na šoli počutili še bolje. Ob tem so nastali plakati.

Predstavniki oddelkov so v sredo, 22. 2. 2018, ob svetovnem dnevu materinščine, na šolski skupnosti poročali o izvedenih aktivnostih. Povedali so, da je projekt pripomogel k temu, da sedaj svojega sošolca priseljenca veliko bolje poznajo in ga še bolj pozitivno sprejemajo kot do sedaj.

Želimo si, da bi se ta naš projekt še razširil in bi v naslednjem šolskem letu postal nacionalni Unesco projekt.

JAZZ ALI ROK?

(S tem člankom ne želim užaliti nikogar.)

Šolska prehrana. En preprost stavek, o katerem lahko veliko povemo. Vsak ima svoje mnenje. Naša šola naj bi temeljila na zdravi šolski prehrani in njeni raznolikosti. Kje je raznolikost, če je za malico po navadi kruh? Pa ne, da bi bil večino krat polnozrnat. Namesto tega je bel ali mešani. Kaj se dogaja z zdrobom in grisolom? Skoraj nikoli nima kakšnega pravega okusa. Za povrh pa še nima niti lepega izgleda. Res je, da ga kakav izboljša, vendar a ga ne bi bolj, če bi imelo kaj od tega že samo po sebi dober okus? Naša šolska kosila in malice so bolj kot jazz. Umirjena, nič jih ne pretrese. Ni tistega nekaj, da bi rekli velikokrat, tega pa še nikoli ni bilo na jedilniku. Kje je tisti rok v jedeh, ki pretrese naše brbončice, da smo prijetno presenečeni? Vem, da kosila dobivamo iz OŠ Kamnica. Zakaj ne bi kdaj poskusili dobivat kosila iz katere druge šole? Moče se učenci ne bi tako pritoževali. Lahko bi nam hrano tudi bolj začinili. Zakaj ni potem vsaj na vsaki mizi poper in sol, da bi si učenci sami začinili? Pomislite, ali ne bi z boljšo hrano tudi manj metali hrane stran. Recimo, primer: riž je večino krat preveč kuhan, zato ostaja na krožnikih učencev. Vprašajmo se, če bi bil dovolj kuhan, ali bi ga še vedno toliko ostalo?

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL V AVSTRIJSKEM GRADCU

Naša šola že mnogo let sodeluje v projektu Partnerstva mest, ki ga organizira mestna občina v avstrijskem Gradcu. Društvo »Grazer Stadtidee« letos obeležuje svoj 20-letni obstoj. V ta namen smo bili povabljeni na sprejem v mestno hišo v Gradcu, kjer je 14 naših učencev razstavilo svoja likovna dela na temo Brezmejno prijateljstvo. Na svečanem sprejemu so program popestrili naši plesalci, ki obiskujejo interesno dejavnost Plesni pari pod vodstvom učiteljev Koraljke Čeh in Dejana Peklarja ter osmošolec Marko Zazijal, ki je vse prisotne osupnil z igranjem na violino. Gostitelj, Mestna občina Gradec, nas je presenetila z možnostjo ogleda Glavnega trga z balkona mestne hiše. Po sprejemu je sledil ogled največjega muzeja orožja v Evropi, ki se nahaja v središču Gradca. Obisk nam je brezplačno omogočila Mestna občina Graz. Ob prihodu in odhodu v mesto smo imeli še priložnost ogleda treh največjih znamenitosti mesta Gradec.

Stanka Emeršič

PLESNO POPOLDNE

Kot že mnogo prejšnjih let smo se tudi tokrat odločili, da priredimo plesno popoldne. Ta dan je že skoraj tradicija, saj se vsako leto predstavijo nove izvirne in navdihujoče točke, s katerimi povabimo pomlad v našo okolico. To leto se je predstavilo kar nekaj plesnih skupin in plesnih parov, ki so pokazali svoje plesno znanje in talent. Nastopali pa niso le učenci naše šole, to popoldne se nam je pridružilo tudi kar nekaj plesalcev iz drugih plesnih šol. Točke so si bile zelo različne, od vrste plesov in števila nastopajočih, do zgodb in kostumov, vendar je prav vsak od nastopajočih ob koncu prejel velik aplavz. Navdušeni pa zagotovo niso bili le gledalci, ampak tudi sami plesalci, saj so po reakciji publike lahko bili zelo ponosni nase.

Živa Petrič, 6.b

BARCELONA

Potovanje smo začeli s prihodom na letališče. Sama sem z letalom letela prvič, in iskreno sem zelo uživala. Pristali smo v deževni Barceloni. Že prvi dan smo se odpravili na pohod do stare gotske četrti Bairro gotico. Dež nas ni posebej motil, ampak se je na srečo hitro prikazalo sonce. Na tržnici kjer smo se ustavili smo lahko probali najrazličnejše sadje. Naslednji dan je bilo vreme veliko lepše. Najprej smo obiskali naravoslovni muzej Cosmo Caixa. Videli smo najrazličnejše stvari in živali. Ogljedali smo si tudi kako je v tropskem gozdu, najbolj me je prestrašila ogromna kača. Med potjo do stadiona Camp nou, smo bili priča mirnemu protestu za katalonsko neodvisnost. Povsod okoli tebe je bilo polno ljudi, hodil si in hodil pa še vedno nisi videl izhoda. Na koncu smo se le prebili skozi množico, in prispeli do stadiona kjer igrajo nogometni junaki kluba Barcelona. Drugi dan se je zaključil z večerjo ob kateri so plesali flamenko. Vsak ples je izražal svojo zgodbo, videli smo veselje, žalost, srečo, jezo,... Prav čutil se je tisti španski temperament tamkajšnjih prebivalcev. Tretji dan smo začeli z obiskom akvarija. Dobesedno smo odšli pod morje, videli smo najrazličnejše morske živali ter ribe številnih barv. Ob tem sončnem poletnem dnevu smo si kasneje ogledali prečudovit in pisan park Guell. Iskreno sem po slikah iz interneta, ki sem jih videla prej pričakovala malce več. Tako kot se je znameniti arhitekt v tistih časih peš odpravil vsak dan peš do cerkve Sagrade familie, ki jo je načrtoval, smo se tudi mi odpravili po njegovi poti. Ampak tistega občutka ko smo vstopili v njo ne more opisati nič, bilo je tako zelo magično. Tako svetlo obsijano, belo, barvito, preprosto prečudovito. Sama na stolp zaradi strahu pred višino nisem odšla, ampak slike posnete tam, ki sem jih kasneje videla so bile prečudovite, prav videla se je oblika Barcelone, torej oblika nekakšne šahovnice.

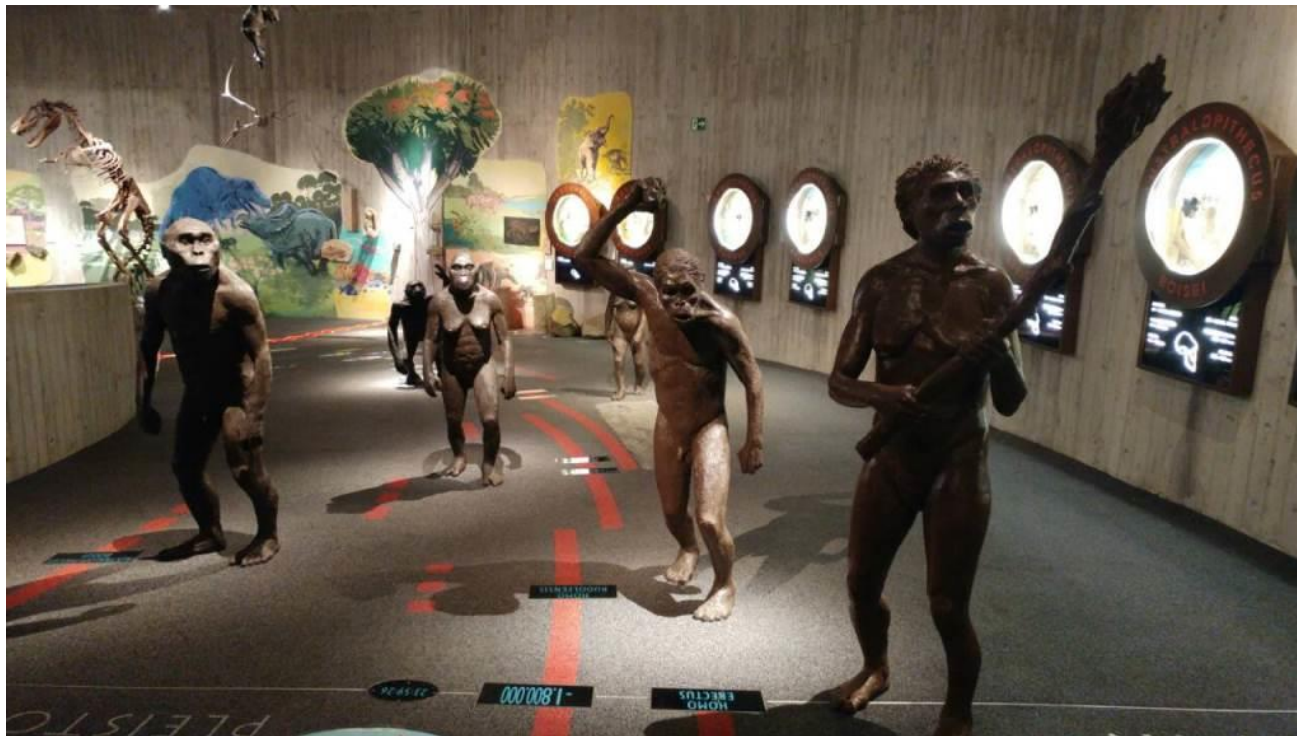

Naslednji dan nas je čakalo čudovito sončno vreme. Najprej smo malo uživali na prečudoviti Barcelonski plaži Braceloneti, rečem lahko samo vau. Bila je kot kakšna plaža iz sanj. In tisto prečudovito morje. Zelo smo uživali. Obiskali smo še muzej katalonske zgodovine, in spoznali veliko novega. Sprehodili smo se še po znameniti La Rambli. Vrvež, pisane barve, kovinski ljudje, vse to smo lahko videli. Čakala nas je še pot domov. Tja smo se vrnili zaspani in polni doživetij. No, to velja vsaj zame, ampak predvidevam da tudi za druge.

Lara Mavrič, 8.a

KRAPINA in ZAGREB

V pomladnih dneh smo obiskali tudi južno sosedo, Hrvaško in Muzej krapinskih neandertalca v Krapini. Ogledali smo si eno največjih najdišč v tem delu Evrope in spoznavali razvoj človeka. Istega dne smo se učenci 8. in 9. razredov odpravili v Zagreb na ogled Tehniškega muzeja. Spoznavali smo delo Nikole Tesle, razvoj rudarstva, turbin, izkoriščanja energije ter kako so se razvijala prevozna sredstva.

PLESNI PARI

Naši plesni pari so nas tudi to pomlad razveselili z veselimi novicami. Po uspešni in vedno zelo obiskani šolski prireditvi Plesno popoldne, kjer so se predstavili vsi učenci, ki plešejo tako v šoli kot tudi v plesnih šolah izven nje, so se plesni pari odpravili na regionalno tekmovanje Šolski plesni festival. Deša Brumen in Tilen Petrič sta osvojila zlato v standardnih in srebro v latinsko ameriških plesih, Tisa Simerl in Timotej Belšak ter Lina Simerl in Mai Gaube so osvojili srebro v standardnih plesih, Pia Rauter in Ajda Potecin četrto mesto in Vita Štampar in Rok Bratuša peto mesto, prav tako v standardnih plesih. Učenci tretjega triletja Tisa, Timotej, Vita in Rok so se uvrstili na državno tekmovanje, kjer so se uvrstili v polfinale.

Koraljka Čeh

ŠOLA V NARAVI

18. april je bil zame pomemben dan. Zjutraj sem se zbudila in s polnim kovčkom odšla v šolo. Bila sem neučakana in vesela, da gremo s sošolci in sošolkami v šolo v naravi v dom Škorpion.

Ko smo prispeli, smo si najprej uredili sobe. Zelo sem bila navdušena in zanimalo me je, kaj vse bomo počeli. Po urejanju sob smo šli na kosilo. Kosila sem se zelo veselila, saj mi je že brat rekel, da tam dobro kuhajo. In res je bilo dobro kosilo. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, potem pa smo se učili o smereh neba in orientaciji v naravi. Zvečer smo naredili kres in prepevali pesmi, nato pa se umili in šli spat.

Zjutraj smo se zbudili, telovadili in jedli zajtrk. Nato smo šli h konjem. Bili so trije: beli, rjavi in črni. Rjava je bila kobilica Biba, bela Lady in črni je bil Magnus. Najprej smo jih pokrtačili, nato pa jahali. Jahala sem Lady. Popoldne smo preživeli ob spoznavanju gozda in se podali do meje z Avstrijo. Konec tega velikega dne, dem se že veselila naslednjega.

Naslednji dan smo spoznali lokostrelstvo, streljali z lokom in se učili kako preživeti v naravi. Po kosilu in podelitvi priznanj smo se z avtobusom odpeljali domov. Bila sem žalostna. Doma sem o vseh dogodivščinah povedala staršem, bratom in sestrici.

Marija Valant 3.a

DELAVNICE NA TEMO VELIKA NOČ NA GOETHE INŠTITUTU V LJUBLJANI

V ponedeljek, 26.3.2018, so peto- in šestošolci imeli pouk nemščine na Goethe inštitutu v Ljubljani. Udeležili so se delavnic na temo velika noč. En sklop delavnic je bil namenjen igram, kjer so učenci utrdili in razširili besedišče na omenjeno temo. V drugem sklopu delavnic, ki ga je vodila pevka Bilbi, so učenci odigrali muzikal Hase Hans. Med odmori je za prijetno vzdušje poskrbel velikonočni zajček, ki nas je razveseljeval s čokoladicami.

Hvala Goethe inštitutu za prijetno doživetje in drugačne ure nemščine.

Stanka Emeršič in Mojca Marovt

INTERDISCIPLINARNA EKSKURZIJA V RIEGERSBURG

25. aprila 2018 so se učenci sedmih razredov udeležili interdisciplinarne ekskurzije z naslovom *Srednji vek na vulkanu in v višavah ptic*. Obiskali so kraja Riegersburg in Bergl na avstrijskem Štajerskem.

Med vožnjo so učenci spoznali geografske značilnosti avstrijske Štajerske in se seznanili z osnovnimi podatki Republike Avstrije. Ob prihodu so začeli z reševanjem delovnih listov, ki jih pripravljamo učiteljice Andreja Mirt, Stanka Smojver, Andreja Lorenci in Stanka Emeršič. Sledil je ogled ptic ujed, ki je učence zelo navdušil, saj je to prav poseben dogodek. Ob koncu ogleda je sledilo še nekaj pouka na prostem, kjer so učenci nadaljevali z reševanjem delovnih listov. Pred odhodom iz Riegersburga smo si v grajski stavbi ogledali razstavo o čarovniških procesih. Sledila je kratka vožnja do bližnjega kraja Bergl, kjer se nahaja čokoladnica Zotter. Obisk smo začeli v tamkajšnjem parku, kjer se nahajajo »grobovi« čokoladnih izdelkov, ki se več ne proizvajajo. Učenci so nekaj časa imeli tudi za preizkušanje igral. Po devetdesetih minutah sprehoda po tovarni smo se s sladkimi vtisi odpravili proti Mariboru.

Stanka Emeršič

SODELOVANJE NA PLESNIH UTRIPIH

Plesalci NIP – ples so v letošnjem šolskem letu sodelovali na PLESNIH UTRIPIH s točko OD AFRIKE DO KUBE. To je bilo regijsko tekmovanje, ki se je odvijalo v mesecu marcu v LUTKOVNEM GLEDALIŠČU. Tam so prepričali žirijo, ki je izbrala med 51. plesnimi skupinami, 490 plesalci, da si zaslužijo oditi dalje, na regijsko tekmovanje.

Z našimi plesalci smo 8. maj odpluli proti Murski Soboti na regijsko tekmovanje, imenovano PLESNE VIZIJE. Tudi tam smo se izkazali kot zelo dobri plesalci. Imeli smo se super.

Nastopajoči učenci so bili Katja Gavez, Aja Ketiš, Pia Rautar, Eva Hren, Meta Krajnc, Roko Meklin, Fatima in Amina Muratovič, Staš Tin Lorber, Živa Petrovič, Lana Štefok in Neja Tuš.

Andreja Javerni

UČNA URA NARAVOSLOVJA NA PROSTEM - ŽIVALI V STELJI

V sredo, 9. maja 2018, smo imeli pri učiteljici Stanki Smojver zanimivo učno uro. Odšli smo na šolski vrt ob čebelnjaku z namenom, da bi spoznali živali, ki živijo v mešani stelji. Bil je lep sončen dan in z veseljem smo se lotili dela. Najprej nas je učiteljica razdelila v skupine. Vsaka skupina je dobila potrebne pripomočke za opazovanje: plastični pladenj, pincete, lupe, petrijevke, posodo za opazovanje organizmov, delovni list in določevalni ključ z naslovom »Spoznaj živali v gozdnih tleh«. Nato je vsaki skupini na pladenj nasula kupček stelje, ki jo je prinesla s seboj.

Stelja je listni odpad in prst pod njim. S pinceto smo pričeli brskati po njej in iskati žive organizme. Trudili smo se, da bi jih našli čim več. Če smo zagledali kakšno drobno žuželko, smo jo s pinceto previdno položili v petrijevko ter jo pričeli opazovati. S pomočjo določevalnega ključa smo določili vrsto organizma, ga izmerili, jih prešteli in izpolnili delovni list. Po opazovanju smo žužke vrnili učiteljici, ki jih je dala nazaj v steljo. Skupina, v kateri sem bila jaz, je našla največ strig, sledili pa so deževnik, polž, skakač in še nekaj drugih zelo drobnih organizmov, ki jih na žalost nismo prepoznali. Najbolj mi je bil všeč skakač, ki sem ga prvič videla. Bil je črne barve in je kar naprej poskakoval, zato ima tudi takšno ime. Nekateri učenci so se obnašali zelo neumno. Kar naprej so cvilili in se delali, kot da se teh majhnih zemeljskih prebivalcev bojijo. Ob vsem tem razburljivem dogajanju je pouk kar prehitro minil. Takšen način učenja v naravi mi je zelo všeč in je velika popestritev naravoslovja v 7. razredu.

Takšnih učnih ur izven razreda bi si jaz in moji sošolci želeli še več.

Iris Šaberl 7.a

41. DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJE

V soboto, 5. maja 2018, je na OŠ Jurija Dalmatina v Krškem poteklo 41. državno tekmovanje mladih čebelarjev. Udeležilo se ga je preko 700 tekmovalcev iz celotne Slovenije. Anja Koritnik in Maksim Strelec, oba iz 5. b, sta prejela bronasto priznanje.

Dejan Peklar

NOČ BRANJA

Če zna otrok brati, zna misliti in če zna misliti, je svoboden. Te misli so vodilo naših bralcev, zato nas šola vsako leto nagradi z obiskom slovenskega pisatelja ali pesnika. Letos smo ponovno pripravili Noč branja, v kateri smo gostili pisatelja in dramatika Toneta Partljiča ter knjižničarko, pravljíčarko in pisateljico Vesno Radovanovič. Učenci so se zelo veselili omenjenega dogodka, dodatno motivacijo za branje pa je predstavljala možnost nočitve v šoli. Verjamemo, da s takšnimi dogodki veliko prispevamo k dvigu bralne zavesti med mladimi.

TABOR ZA NADARJENE 2018

V mesecu maju, smo se učenci od 4. razreda dalje, odpravili na tabor za nadarjene, v središče Ljubljane.

Prvi dan - Zgodaj smo se zbrali na železniški postaji, se poslovili od staršev in se odpravili novi avanturi naproti. V vlaku smo reševali učne liste v zvezi z našimi pričakovanji in ciljih tabora, zato je vožnja hitro minila. Takoj ob prihodu smo se peš odpravili do inštituta Jožefa Štefana. Zaposleni so nam razložili robotiko, nam povedali o snovi in plazmi, seveda pa so nam vse skupaj prikazali še z zanimivimi animacijami. Tudi sami smo lahko videli poskus z dvema kovancema, ki sta pod določenim pritiskom zamenjala barvo, videli smo pa tudi kroglo, z več barvnimi črtami, ki so spominjale na strele. Obisk je hitro minil, mi pa smo si privoščili počitek oz. malico. Kmalu smo se napotili do parlamenta, kjer nam je vodička pokazala prostor kjer potekajo seje. Razložila nam je kako potekajo, kdo ima kakšno delo in kakšen urnik imajo poslanci. Odpravili smo se tudi v drugi prostor, kjer nam je gospa opisala slike, ki so se razprostirale čez celoten prostor. Prav tako smo si lahko ogledali nagrade in druge dragocenosti, ki so jih poslanci prejeli. Ko se je obisk končal, smo odšli na kosilo, da si nabereemo novo energijo za preostanek dneva. Seveda pa smo potrebovali tudi malo počitka zato smo odšli v hostel, se razpakirali, dodelili so nam pa tudi službe. Nekateri smo morali napisati poročilo, drugi pripraviti igro in drugačne točke. Po večerji, smo se odpravili v Muzej iluzij, katerega smo se mnogi že zelo veselili. Pokazali so nam vse možne iluzije, od tistih, ki so res možne, do neizvedljivih v resničnem življenju. Tudi sam smo jih lahko preizkusili, se fotografirali in podobno. Videli smo pipo brez izvira, tunel, ki se vrti, vbočen obraz, sliko ki se premika, na glavo obrnjeno mesto, ter mnogo drugega. Za konec dneva smo si za nekaj minut ogledali koncert na prostem, na dan mladih.

Drugi dan - Že zgodaj zjutraj smo se zbudili v sončen dan. Odpravili smo se na jutranji tek in telovadbo, tako pa smo si lahko ogledali tudi našo bližnjo okolico. Po zajtrku, smo se odpravili v park, na delavnice Igriva arhitektura. Razdelili smo se v 3 skupine, dodeljene pa so nam bile različne naloge, ki smo si jih kasneje zamenjali. 1. skupina je imela nalogo, da zgradi DaVincijev most, brez kakršnih koli pripomočkov, razen dveh vrst desk, ki so jih morali med seboj prepletati. 2. skupina je imela nalogo, da iz različnih deščic zgradi stolp, z čim več nadstropji. 3. skupina pa je morala iz ogledalc opazovati okolico, kasneje pa si je zavezala oči s prevezo in njihov par jih je vodil naokoli. Po delavnicah so nas učiteljice razdelile po skupinah, saj je bila naša naslednja točka orientacija po mestu. Vsaka skupina je odšla do svoje začetne točke, dobili smo zemljevid in naloge in odpravili smo se na pot. Prehodili smo velik del mesta, si ogledali ulice bili pa smo zelo pozorni na podrobnosti. Vsaka skupina se je s to delavnico med seboj zblížala, naloge pa smo vsi opravili dobro. Po kosilu, smo se odpravili do gledališkega inštituta, kjer nam je gospa opisala zgodovino gledališča na našem in tujem območju. Glede na opis smo kasneje dobili naloge, oz. vprašanja, na katera smo odgovarjali po skupinah. Ob koncu smo dobili pripomočke, in vsaka skupina je pripravila svojo predstavo. Po odhodu smo se odšli spočiti v hostel, kasneje pa smo odšli v mesto na večerjo.

Tretji dan - Zjutraj smo se zbudili, še zadnjič v Ljubljani. Spet smo se udeležili jutranje telovadbe, nato pa spakirali saj je bil popoldan čas za odhod. Po zajtrku smo odšli v AGRFT, na delavnice z režiserjem in igralcem. Igralec Klemen Janežič nam je razkazal notranjost gledališča, zaodrje in kaj se tam sploh dogaja. Opisal nam je službe vseh zaposlenih, nam razkazal prostore ter nam opisal njihov namen, ogled pa je popestril tudi z izkušnjami iz njegovega življenja. Po kosilu smo se za konec odpravili na Ljubljanski grad, si ogledali okolico ter iz njega uživali v pogledu na mesto. Tam smo preživeli tudi nekaj prostega časa, učiteljice pa so tudi razglasile zmagovalce orientacijskega pohoda. Počasi smo se po poti vrnili z grada, odšli v hostel, vzeli prtljago in se odpravili to železnice. Počakali smo na vlak in že smo bili na poti proti domu. Na taboru sva se zelo zabavali, nabrali sva veliko novih izkušenj in komaj čakava na naslednje leto.

Neja Tuš in Živa Petrič, 6.b

LIKOVNI SVET OTROK, ŠOŠTANJ 2018

Tako kot vrsto let doslej, smo tudi letos sodelovali v likovnem natečaju »**Likovni svet otrok**« v Šoštanju. **Tokrat je to bil 50. -jubilejni natečaj pod naslovom «Dinamika likovnega ritma».**

Učenci so ritem iskali v naravi, rastlinskem in živalskem svetu, ornamentih, figuralnih oblikah, predvsem pa so našli svoje, unikatne rešitve s katerimi so prepričali strokovno komisijo. Slednjo so letos sestavljali visokošolski učitelji za likovno pedagogiko iz Univerze v Mariboru in Ljubljani.

Na natečaj je prispelo preko 2700 likovnih del osnovnošolskih in predšolskih otrok, od tega je 387 izbranih za razstavo.

Med razstavljenimi je kar 24 **likovnih del učencev naše šole.**

Bronasta priznanja prejmejo:

Belmina Đafić, 9.r.

Laura Lekš 9.r.

Emina Haliti 8.r.

David Pitamic, 4.r.

Gregor Firar, 3.r.

Iza Beloglavec Taškar

3.r.

Larisa Hübl, 3.r.

Matija Hostnik, 3.r.

Filip Kužnar 2.r.

Gašper Bauman 2.r.

Taja Prokič, 2.r.

Aleksander Strelec 2.r.

Nika Bokan 2.r.

Svit Galuf, 2.r.

Zarja Krajnc, 2.r.

Ela Cvetko 1.r.

Julija Roškar, 1.r.

Mihael Prosenjak 1.r.

Tjaša Gril, 1.r.

Zoja Kovačič 1. r.

Miha Hübl, 1.r.

Miljan Leskovar, 1.r.

Nejc Laznik, 1.r.

Rina Mežnar, 1.r.

Mentorji: Andreja Javernik, Urša Krajšek, Marjetka Mataln, Janja Modrijančič, Nina Malajner, Tjaša Mlakar, Lidija Šauperl, Petra Damiš Lavrenčič in Branka Meznarič.

Likovna dela Julije, Rine in Nejca pa najdemo tudi v likovnem katalogu, izdanem ob tej priložnosti.

Odprtje 50. JUBILEJNE RAZSTAVE LIKOVNI SVET OTROK je bilo v četrtek, 17. 5. 2018, v avli šole.

Likovna dela bodo razstavljeni v razstavnih prostorih OŠ Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju eno leto.

Tia Meglič, 3.a

Ela Cvetko, 1.b

Vsem razstavljavcem iskreno čestitamo.

RAZSTAVA OB 100. OBLETNICI BOJEV ZA SEVERNO MEJO

V ponedeljek, 28. maja 2018, smo na šoli odprli razstavo posvečeno 100. obletnici bojev za severno mejo in osvoboditvi Maribora. Ključno vlogo v odločilnih trenutkih je imel general Rudolf Maister, tako tudi razstava predstavlja fotografije kipov nastalih v spomin na zavednega Slovenca.

S svojim programom so nas razveselili učenci OŠ Borcev za severno mejo. Učenci 8. in 9. razredov so po ogledu razstave prisluhnili predavanju predsednika domovinskega društva generala Rudolfa Maistra, g. Aleša Ariha.

KAJ JE SVOBODA?

Pri državljski in domovinski kulturi ter etiki se pogovarjamo o marsičem. Pri eni izmed ur smo v 7.b razmišljali o svobodi. Kaj je svoboda in ali se počutimo svobodne? Tako smo zapisali. Svoboda je tisto življenjsko okolje, kjer lahko delaš, kar želiš. Nismo svobodni, dokler nismo polnoletni. *Eva in Tisa*

Da ti noben ne ukazuje in da te ni strah. Počutiva se svobodno, ker naju ni strah. *Maid in Ensar*

Počneš kar želiš in nihče ti ne ukazuje. Ne počutiva se svobodno, saj nam ni vse dovoljeno in smo izpostavljeni določenim pravilom in stresu, ker nam vsi ukazujejo. *Lia in Zala*

Včasih se počutiš ujetega in omejenega, kot da ti nekdo preprečuje svobodo - si kot ujetnik. Ko pa na televiziji vidimo ljudi, ki jih preganjajo ali živijo kot sužnji, pa moramo pomisliti, kaj vse imamo in se počutiti resnično svobodne. *Brina in Mischell*

Svoboda je to, da lahko delaš kar hočeš. Počutiva se svobodno, ker se lahko druživa s prijatelji.

Miha in Aleksej

LENOBA

Lenoba se včasih prikrade v mojo sobo kljub temu, da imam na vratih napisano LENOBI VSTOP PREPOVEDAN! Ko se prikrade v mojo sobo, se mi takoj pridruži v postelji. Z lenobo delava ljubi nič. To pomeni opazovanje nedokončane naloge, polne koše za smeti, neošiljene barvice, razmetano sobo in še več. V glavnem pri nama je res zanimivo. Nič se nama ne da. Ampak v nepričakovanem in neprimernem trenutku nama mama da nalogo, da vsaj odneseva svoje smeti. Seveda tega ne narediva. Čakava in čakava. Minilo je že nekaj ur in pozabila sva kaj sploh morava narediti. Naenkrat vidim svojo mamo v sobi. Takrat se vse spremeni, lenoba izgine in jaz dobim kazen.

Andrej Štok, 5. A

ZANIMIVO ŠOLSKO LETO

Tega šolskega leta sem se veselil, imel sem dober občutek, da bo zabavno.

In res je bilo. Moj najboljši športni dan je bil na začetku šolskega leta, ko smo z učenci 5. b razreda igrali različne igre, kot so bile med štirim ognjem, štafeta, rokomet, hokej in nogomet. Na koncu smo mi zmagali.

Moj nepozaben trenutek je bil, ko smo si šli ogledat predstavo Obuti maček. Nisem mogel pozabiti, kako je bilo smešno in zabavno.

Sledil je tek na Poljanah, bil sem šesti, vendar sem bil zelo zadovoljen s svojim rezultatom.

Imeli smo naravoslovni dan, odšli smo v čistilno napravo, tam je bil res neprimeren vonj, saj je zelo smrdelo.

Moja igra, ki je temeljila na kolesarjenju, je bila izbrana, da sem šel z njo na tekmovanje. Na žalost naša šola ni bila izbrana za nagrado.

Imeli smo še en tehniški dan, ko smo morali opraviti eno spretnostno vožnjo. Opravil sem jo v prvem poskusu. Nekateri je niso, zato nas je nekaj pomagalo učitelju in tako se je iztekel dan.

To so bili moji dobri dnevi in upam, da bo še kdaj tak dan tak kot so bili ti.

Taj Voglar 5. a

IZLET V TEMATSKI PARK MAUTERN

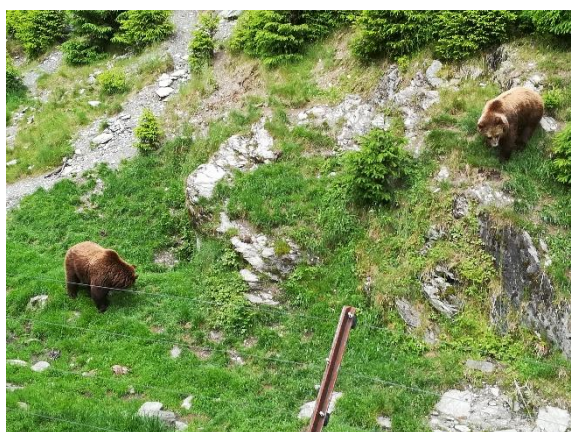
V soboto, 2. junija 2018 smo se odpravili v tematski park Der Wilde Berg v kraju Mautern. Kraj se nahaja približno 60 kilometrov severno od Gradca in zajema park alpskih živali ter park doživetij. Park z alpskimi živalmi se nahaja na nadmorski višini 1.100 metrov in ima največjo ogrado za medvede v Evropi. Park ima 300 alpskih živali – jeleni, mufloni, gamsi, risi, volkovi, lisice in še mnogo drugih živali lahko vidimo iz neposredne bližine. Park doživetij zajema mnogo igral, Nautic Jet, Luna Loop, Sky Dive, tobogan, Butterfly, Tower, vožnja s splavom na ribniku, kegljišče ter tudi kmetijo za otroke in otroški skedenj.

Pustolovski dan se je začel z vožnjo s sedežnico, ki nas je pripeljala na vrh »divje gore«, kjer smo si ogledali hranjenje medvedov ter lete ptic ujed. Kanje, sokol in sove so nas posebej očarale, saj so letele tik nad glavami obiskovalcev.

Sledil je prosti čas v parku doživetij.

Polni prijetnih vtisov smo se s sedežnico spustili v dolino in se vrnili na Studence.

Zapisała: Stanka Emeršič

GENERACIJA, KI SE POSLAVLJA

Po dolgih devetih letih napornega učenja in lepih trenutkov je napočil čas, da se tudi mi poslovimo. V naših osnovnošolskih letih smo doživljali vzpone in padce, a se v tem času zelo navezali drug na drugega. Na žalost (ali na srečo) za vsakega napoči čas, ko mora obrniti nov list in začeti z novim življenjskim obdobjem. Pogrešali vas bomo. Hvala vsem in vsakomur.

OŠ Janka Padežnika - 2017/2018

Foto Tone

Vaši devetošolci

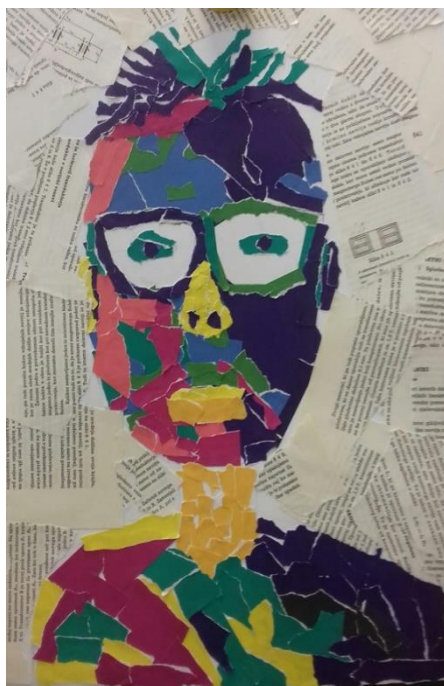
Uredništvo: Koraljka Čeh, Dejan Peklar
Jezikovni in pravopisni pregled: Vesna Dobaj

Tisk: OŠ Janka Padežnika Maribor

GALERIJA
Avtoportret, modulacija

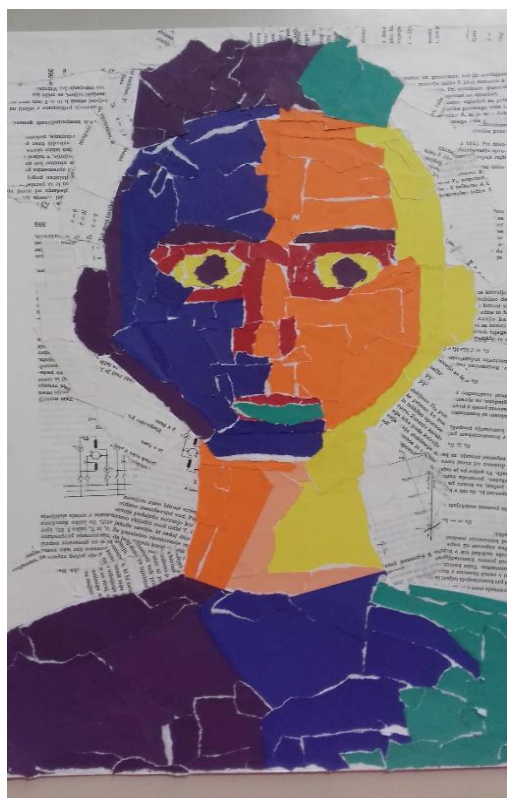
Diona Osmani, 9. a

Timotej Gril, 9. b

Ines Korošec, 9. a

Gaj Boršič, 9.

Aljoša Golob, 9. b,